

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FOCKET ARMIE

Toneelspel in 3 bedrijven

door

Dirk Dobbeleers & Dirk Vranken

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1973

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I
Dobbeleers, Dirk

Focket armie : toneelspel in 3 bedrijven / Dirk Dobbeleers, Dirk Vranken. -
Antwerpen : Toneelfonds J. Janssens, 1992. - 47p. ; 30 cm.
ISBN 90-385-0172-2 ; 232 BEF.
Doelgroep : Toneelverenigingen
NUGI: 302

Wettelijk depot D/1992/220/31
ISBN 90-385-0172-2

cop. 1992 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Dobbeleers & Dirk Vranken

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1. Plaats :

"Focket Armie" speelt zich af in de keuken van een Belgische legerkazerne in Duitsland. Het decor stelt de afwasruimte van de keuken voor. Er is een groot aanrecht, een berghok voor kuismateriaal, enkele rekken met grote potten, pannen, Inox-schalen, grote lepels en schuimspanen. Op de grond staan emmers of plastic vuilbakken. Her en der hangen handdoeken te drogen. In het midden van de scène staat een tafel met vuile potten en pannen.

De deur links leidt naar de keuken en de refter. Rechts is er een doorgang naar het bureel en de magazijnen.

2. Tijd :

Het is kerstavond, omstreeks acht uur. De meeste soldaten zijn in verlof. Slechts enkelen, gestraften en soldaten met wacht of dienst, zijn nog in de kazerne. De avondmaaltijd, een kerstdiner voor de miliciens, is voorbij. Het dienstplichtig keukenpersoneel ruimt de refter en de keuken op. De laatste potten worden afgewassen.

3. Personages :

- 1) Mieke Snijders : - beroepsvrijwilliger (3 jaar dienst)
- functie : vrachtwagenchauffeur
- ongeveer 22 jaar
- kledij : hoge legerschoenen, kaki linnen broek en hemd, muts, Mickey Mouse-T-shirt, kaki trui met twee strepen.

Mieke is een dom, knap schminktype. Ze hangt voortdurend in de keuken rond en heeft een boon voor Bert, hoewel ze alle knappe miliciens lust. Ze is kort getrouwd geweest. Ze zorgt dagelijks voor de bevoorrading van de keuken en het wachtpersoneel.

- 2) 1 SGT. Christine Masseur :
- beroepsvrijwilliger onderofficieren
- functie : bediende Sectie Personeel
- leeftijd : ongeveer 30 jaar
- kledij : zie Mieke Snijders + kaki smokevest met vier strepen.

Zij is op 24 december onderofficier van wacht. Zij heeft haar strepen behaald na een amoureuze affaire met een officier. Dit is een publiek geheim. Zij is bang haar gezag te verliezen en treedt daarom soms streng op. Chef Masseur kent korporaal Snijders goed ; enkele jaren geleden waren zij kamergenoten. Zij is bang van Snijders omdat die teveel over haar weet.

- 3) Gerwald Müller : - functie : soldaat-milicien, reflectorist
- beroep : metaalarbeider

- afzwaai : eind mei
- leeftijd : ongeveer 18 jaar
- kledij : hoge legerschoenen, muts, kaki T-shirt en dito linnen broek, US-gordel en blauwe overall.

Gerwald is een domme jongen die overal intrapt. Hij werkt op ieders zenuwen door zijn gezaag. Hij vindt het leger tof. Gerwald heeft veel puisten en is niet onmiddellijk moeders mooiste. De andere miliciens noemen hem daarom "Bobbel". Door een procedurefout draagt hij nog steeds het kenteken van de eenheid niet. Op zijn muts prijkt nog altijd het leeuwke, ook wel "pisser" genoemd.

Hij moet na het avondmaal de refter opruimen en de borden en het bestek van de miliciens afwassen in een daarvoor ingerichte ruimte in de refer.

- 4) Nico Baetens :
- soldaat-milicien, kok
  - beroep : beenhouwer
  - afzwaai : eind januari
  - leeftijd : ongeveer 19 jaar
  - kledij : hoge legerschoenen, witte muts, vest en schort, blauw-wit geruite broek, kaki T-shirt.

Nico is een plantrekker. Als hij aan een klusje kan ontsnappen, zelfs ten koste van anderen, dan doet hij dat. Hij is een macho-type. Hij is een super, een Demobber, en dat laat hij luidkeels horen.

- 5) Bert Somers :
- korporaal-milicien, bureelbediende in de keuken.
  - beroep : regent wiskunde
  - afzwaai : eind april
  - leeftijd : ongeveer 24 jaar
  - kledij : zie Mieke Snijders.

Bert speelt in het begin het spelletje mee. Hij schiet goed op met zijn directe chefs. Hij heeft trouwplannen. Bert voelt zich als korporaal verantwoordelijk in de keuken.

- 6) Willy Verrelst:
- soldaat-milicien, afwasser
  - beroep : magazijnier
  - afzwaai : eind januari
  - leeftijd : ongeveer 20 jaar
  - kledij : zie Gerwald.

Willy is een stille jongen. Hij praat weinig. Hij deserteerde enkele keren, met straftijd tot gevolg. Niemand weet wat er in hem omgaat.

4. Taal :

Gerwald spreekt dialect. Daarom hanteert hij de gij-vorm. De anderen mogen ook een bijgeschaafde streektaal spreken. Over wie van waar komt, kan eerst gediscussieerd worden.

FOCKET ARMIE

VOORSPEL :

(Het doek is dicht. We horen de Brabaçonne en het geluid van marcherende soldaten. Daarna neemt de compagniecommandant plechtig het woord.)

SPEECH : Een tijdje geleden hebt u uw oproepingsorder ontvangen. Misschien hebt u er een nachtje van wakker gelegen. Ook uw naaste familie is er waarschijnlijk niet gerust in. Samen moeten we er echter het beste van maken. Duizenden voor u zijn daar in geslaagd. Waarom zou deze lichterding er dan niet in lukken ? Maak er iets van ! Beschouw het als een nieuw stuk leven dat begint : een boeiend, afwisselend en avontuurlijk leven.

Waarom een verplichte legerdienst zult u zich misschien afvragen ? Waarschijnlijk weet iedereen dat België deel uitmaakt van de NATO. Het bewaren van de internationale vrede is voor ons dan ook niet alleen een doel. Het is een plicht ! Wees trots dat je daaraan MAG meehelpt. Slechts 40 % van onze Belgische jongens is fysisch en medisch in staat om zijn legerdienst naar behoren te vervullen. Wees blij gezond te zijn en het land te kunnen dienen.

Een aantal miliciens is hier tegen zijn zin. Zij hebben ongelijk. Voor hen kruipt de tijd voorbij. Laat u door hen niet ontmoedigen. Gelukkig zijn er ook anderen. Voor sommigen is het leger zelfs het einde !

Natuurlijk zit u nog met een pak vragen. Straks zal u kennis maken met uw begeleiders. Zij zullen u helpen bij de overgang van burger naar militair. Zij zullen een duidelijk antwoord geven op de meeste van uw vragen.

(Er klinkt applaus. Dit mag gerust een slechte, versleten bandopname zijn. Daarna horen we officiers onverstaanbare bevelen brullen. Het doek gaat open.)

EERSTE BEDRIJF :

(Willy en Bert zijn op. Het is ongeveer acht uur 's avonds. De korpsmaaltijd naar aanleiding van kerstavond is voorbij.)

BERT : We zijn er bijna door, Willy ! De laatste smurrie verdwijnt ... Letterlijk : "Parels voor de zwijnen". (Hij gooit de resten in een grote, groene vuilbak : containermodel.) Voor die "schweinen" van het Duits boerke naast de kazerne is het vanavond ook eventjes Kerstmis, gesponsord door de Belgische belastingbetaler. Als ik aan ons vader zou vertellen dat een deel van zijn centen door Duitse varkens wordt opgegeten, dan denkt hij dat ik zot ben. Als

- BERT : hij deze verspilling zag, hij zou bij de volgende verkiezingen nog liever dat rood potlood opeten dan er een bolletje mee te kleuren.
Hier, Willy, de laatste trog om af te wassen. (Hij werpt een metalen schotel in de afwasbak en droogt verder af.)
Wreed, hé Willy, Kerstmis vieren in den troep ... een kaki Kerstmis. Gelukkig gebeurt dat maar één keer in een NORMAAL mensenleven... Voor jou is het al de tweede keer, zeker ? (Willy zwijgt.) Zat jij hier vorig jaar ook al ? (Willy blijft zwijgen.) Hela, ik heb het tegen jou. Zat jij hier vorig jaar ook al ? (Willy knikt.)
Deze keer is het de laatste keer, jong ! Als je je kalm houdt. Nog 1 en dagen en dan is het voorbij voor jou. Dan is het gedaan met in het sop te pletsen.
(Gerwald komt op.)
GERWALD: Ik geraak er niet door. Ik geraak er niet door.
BERT : Koop dan een vals gebit, Bobbel !
GERWALD: Ja, gij kunt erom lachen, maar ik kom niet klaar.
BERT : Ik heb het altijd gedacht. Veel praat maar niets in de broek. (Hij neemt de piek van de kerstboom en houdt aan elke kant ervan een kerstbal.)
Als je wil, mag je dit hebben.
GERWALD: Flauwerik ! Hang dat terug !
BERT : Die piek moet niet hangen, die moet staan. En toch heb je gelijk, het is nog maar Kerstmis en ik sta hier al met de paasklokken.
GERWALD: Ik moet al de tafels nog afkuisen, de vloer schuren en dweilen. De afwas staat er nog en de refter is net een varkenshok.
BERT : Daar zal jij je dan wel thuis voelen.
GERWALD: Hou nu eens op met die flauwe kul. Gij helpt de Willy wel, maar ik sta er altijd alleen voor. Kunt ge mij eens niet komen helpen ?
BERT : Jij hebt toch een afwasmachine staan ?
GERWALD: Ja, dat ding maakt alles wel nat, maar het droogt niets af. Als ik alles alleen moet doen, zet ik die borden gewoon in de bakken. Dan moeten ze zo maar drogen.
BERT : Zeg, Bobbel, hoeveel volk is er komen eten ? Hooguit dertig man. In de week moet je de rommel van driehonderd man opkuisen.
GERWALD: Dan zijn we ook met meer volk in de refter. Nu zit iedereen thuis te eten.
BERT : Je gaat toch niet beginnen janken omdat je niet in weekend mocht, zeker ? Volgend jaar kun je thuis bij uw mama zitten zoveel je wil. Ruim nu maar verder op.
GERWALD: Als gij mij seffens komt helpen. Gij helpt in 't weekend altijd de Willy.

- BERT : Kan ik eraan doen dat ik liever met intelligente mensen omga dan met boerenkinkels die zo lomp zijn als het achtereind van een varken ? En dat achtereind van dat varken trekt op jouw voorkant.
- GERWALD: Amai, dat is plezant ! Schrik maar niet dat ik geen tijd heb om naar uw kerstfeestje te komen.
- BERT : (licht geïrriteerd) Dat is zever. Jij zoekt alleen maar een uitvlucht.
- GERWALD: Een uitvlucht ? Gij denkt toch niet dat ik straks "Stille nacht" ga zingen en ge verwacht toch niet dat ik het kindeke Jezus in zijn kribbe ga leggen ?
- BERT : Nee, als ik jou en Nico laat doen, dan moet het kindeke Jezus jullie straks in bed leggen. Maar wees gerust, mijn kerstfeestje zal zo'n vaart niet lopen.
- GERWALD: Zeg, mag ik niet op jullie kamer blijven slapen deze nacht ?
- BERT : (met vrouwenmanieren)
Zeg, wie denk je wel dat ik ben ? (Hij pakt Willy vast.) Ik blijf mijne schat trouw. (Willy glimlacht even.)
Nu weet ik het zeker. Ik heb er maanden aan getwijfeld, maar nu weet ik het zeker. Onze vriend Willy leeft ! Ongeveer 2000 jaar later gebeurt er weer een mirakel met Kerstmis. Willy wordt geboren in een zwijnestal. (Hij draait ondertussen rond Willy en geeft hem schouderklopjes.)
- GERWALD: Ik kan toch in Koens bed slapen. Hij is in verlof.
- BERT : Doe wat je niet laten kunt, maar het niet bevuilen, hé !
- GERWALD: Wees gerust, ik zal niet teveel drinken.
- BERT : O, ik dacht aan een andere manier van bevuilen.
- GERWALD: Ik ben hier weg, gij laat mij toch niet gerust.
- BERT : (Hij draait wat rond Gerwald.) Jij wou bij mij slapen, hé Gerwaldje ! Allé, slapen ??? (Hij geeft hem een schouderklopje.) Trek het U niet aan, jongen. (Hij herhaalt het woord "trekken" en schiet in een lach.)
- GERWALD: (Tot Willy) Kunt gij mij niet helpen ? Gij hebt hier toch bijna gedaan ? (Willy haalt zijn schouders op.) Plant ! (Gerwald gaat terug af.)
- BERT : Ongelooflijk, hé Willy. Die Gerwald is volgens mij toch wat vijzen kwijt. Die jongen kan nu eens niets alleen. We zullen hem samen gaan helpen als we hier klaar zijn. Oehoe, Willy, geef eens een teken van leven. (Willy haalt zijn schouders op.)
- BERT : Vind je 't goed dat we hem gaan helpen ? Dan kunnen we tenslotte sneller gaan feesten. In orde ?
- WILLY : Ja.
(Nico komt binnen met 3 Inox-potten vol etensresten.)
- NICO : Hier, mannekes, een verrassing voor jullie. (Hij zet de afwas luidruchtig op de tafel.)

- BERT : Een verrassing had je gezegd ! Ik dacht trouwens dat je daaratraks de laatste potten al had gebracht. Je speelt met onze voeten. Het is voor ons tenslotte ook Kerstmis.
- NICO : Weet je wat : als ik nu nog potten vind, dan zal ik ze inpakken en er een lintje omdoen. Dan heb ik meteen een geschenk voor jouw stom kerstfeestje. Komaan, jong, laat ons samen naar die fuif in de "Scorpions" gaan.
- BERT : Toch niet fuiven met Kerstmis, zeker ! Kennen jullie dan niets anders dan pinten pakken ?
- NICO : Jawel ! (Hij doet een of ander niet mis te verstaan obsceen gebaar.)
- BERT : O ja, dat was ik even vergeten. Daar kennen jullie ook alles van, ZEGGEN jullie toch !
- NICO : Zeg, pater, niet beginnen preken, hé ! Het is al genoeg dat we op uw tof feestje moeten herdenken dat de heilige maagd Maria een kind van een andere vent kreeg.
- BERT : Dat was een onbevleete ontvangenis.
- NICO : Geloof jij dat ? Volgens mij zat die heilige geest daar voor zo'n goeie vijftien centimeter tussen !
- BERT : Och, wat weet jij daarvan ?
- NICO : Wat ik wel zeker weet is dat die os er voor niets tussenzat en dat er niet één maar twee ezels in die stal waren.
- BERT : Zeg maar, in deze pot zit spaghetti. Dat hebben we deze middag gegeten. Kon je die vanmiddag niet brengen ? Nu moeten wij nog langer werken.
- NICO : Zagevent ! Wat maakt het uit of je die potten vanmiddag of nu afwast ? Als je echt wil stoppen, dan doe je die potten morgen, hé meneer de korporaal ! (Hij brengt de militaire groet uit.)
- BERT : Als die "schoon madam" van de wacht straks langskomt en hier nog afwas vindt, dan ben ik de klos.
- NICO : Had dan die streep geweigerd, sterrenpoeper ! Trouwens, jij moet toch niet afwassen. Willy moet dat doen. Jij kan aan je bureau gaan zitten. Als je daar dan toch zit, kijk dan eens of de chef-kok mijn verlof al getekend heeft ?
- BERT : Ga jij alweer in verlof ? Hoeveel dagen heb jij nog ?
- NICO : Nog zes, denk ik ! Zeg, Bert, kan jij dat niet nakijken ? Jij weet de chef zijn boek toch liggen.
- BERT : Ik zal morgen eens kijken. Maar ik geloof nooit dat jij nog zoveel verlofdagen hebt. Je bent meer thuis dan hier.
- NICO : Als ik ziek ben, kan ik niet komen, hé !
- BERT : Ziek ? Ik zie jou alleen ziek als je van de Scorpions terugkomt. En daar worden wij ook ziek van.
- NICO : Hoe komt dat ?
- BERT : Durf je dat nog vragen ? Wij worden mottig van de stank als jij binnenkomt. Vooral die keer toen je op Willy's bed begon te kotsen.

- NICO : Ik dacht dat hij nog in verlof was. Ik kon toch niet weten dat hij vroeger met de trein was teruggekomen in plaats van met de auto. Maar hij zag er toch niet slecht uit na mijn schoonheidsverzorging met maagsappen, half verteerde lunchmeat en alcohol.
- BERT : Als je niet kan zuipen, moet je het laten.
- NICO : Wat ? Niet kunnen zuipen ? Als pisser ga jij toch niet beweren dat je 't beter kunt, hé ? Nog vijftien ABL-kes en ik ben hier weg.
- BERT : Als je nog verlof verkrijgt, zeker ! Je zal toch eens moeten leren tellen.
- NICO : Ik heb nog vier dagen. Morgen is het Kerstmis. De rest komt pas overmorgenavond uit weekend. Dus, wij krijgen twee extra dagen.
- BERT : Vergeet het maar ! Ik heb op het secretariaat gehoord dat iedereen twee dagen kwijt is. Dat is op 't ministerie beslist.
- NICO : Dok goed ! Wat kan 't mij nog schelen. Nog 1 en dagen en ze mogen tegen een ander zagen. (Brult) DEMOB ! Komaan, Willy, nog vijftien ABL-kes en wij zijn hier samen weg. For ever and ever ! DEMOB ! DEMOB ! (Hij omarmt Willy en trekt hem mee, terwijl hij danst en zingt. Willy laat zich meesleuren.)
- NICO : (tot Bert) Komaan, bleuke, uw beurt !
- BERT : Vergeet het, ik heb werk door uw schuld !
- NICO : Rustig, hé tweelatterke, of ik laat je de supergroet doen.
- BERT : Ik ben Gerwald niet.
- NICO : OK, dat kost u een pintje. Of is die bak alleen voor zij die naar het feestje komen ?
- BERT : Je weet de bak staan, bedien U maar !
- NICO : Jij ook één, korporaal ? (Hij brengt de militaire groet uit.)
- BERT : Ja, zeveraar !
- NICO : Willy ? (Willy knikt alleen ja.)
(Nico haalt het bier en vindt Berts kerstgeschenken. Dat was de bedoeling niet.)
- BERT : Die kerel denkt dat hij alles mag, maar vroeg of laat schrijf ik hem toch eens een gepeperd verslag. (Ondertussen is de laatste pot afgewassen. De spaghettipotten van Nico blijven echter staan.) Zo, Willy, eindelijk zijn we erdoor ! Gelukkig, want het begon echt mijn voeten uit te hangen.
(Gerwald en Mieke komen op.)
- GERWALD: Zo, ik ben klaar.
- BERT : Wat ? Nu al ? Amper vijf minuten geleden kwam je hier klagen dat je niet klaar kwam.
- GERWALD: Dat klopt, maar korporaal (met nadruk) Mieke had medelijden met mij en zei dat ik de afwas morgen mocht doen. Bedankt, hé Mieke ! (Hij gooit haar een kushandje.)

- BERT : Medelijden ? Wat is dat voor flauwe kul ? Hij ziet er inderdaad zielig uit, maar dat zal NOOIT veranderen en ZEKER morgenvroeg niet.
- MIEKE : Amai, bijt mijn neus niet af, hé !
- BERT : Het gaat niet alleen over de afwas, hij moet de refter voor morgenvroeg ook nog klaar zetten.
- MIEKE : Zeg, flauwe, 't is toch Kerstmis. Of hij zijn werk nu of morgenvroeg doet, dat maakt niets uit.
- BERT : Dat maakt veel uit ! Als we controle krijgen, hang ik eraan. Ik moest dit weekend blijven als verantwoorelijke van refter en keuken.
- MIEKE : Jij denkt dat je kolonel bent, zeker ?
- BERT : Jij had het recht niet Gerwald vrij te geven. Ik ben korporaal in de keuken, jij bent chauffeur. Ieder baas ...
- GERWALD: ... in eigen buik.
- MIEKE : (overdreven kwaad) Jij je niet moeien of ik laat je die potten met uw tandenborstel schoonmaken.
- GERWALD: Ik maakte toch maar een grapje. Ik vind U zo'n goeike.
- MIEKE : Heb je het gehoord, Bert ? Nu hoor je het eens van iemand anders.
- BERT : Van iemand anders ? Gerwald kwijlt al maanden als hij uw gat nog maar ziet.
- GERWALD: (Begrijpt Berts opmerking niet.) Niet alleen haar gat, hé Bert !
- MIEKE : (Ze draait rond Gerwald.) Niet te snel, hé jongen, maar je weet nooit wat ervan komt.
- BERT : Vooruit, Gerwald, dit is uw kans.
- MIEKE : Als je nog flink wat boterhammetjes eet en een klein beetje op Rambo gaat lijken, wil ik het wel eens met een gewoon milicienke proberen. (Knipoogt even naar Bert.)
- (Op dat moment komt Nico op. Hij heeft een gek kaarsje, een sneeuwmannetje of iets dergelijks, in de hand. Hij kuist zijn neus met een zakdoek af terwijl hij "Hij zal voor ons geen commisjes nie meer doen" (of een ander begrafenislied) zingt. Eventueel heeft hij nog een zakdoek op zijn hoofd. Mieke en Gerwald proesten het uit.)
- BERT : Wat stelt dat voor ? (Hij gaat op Nico af en trekt de zakdoek uit zijn handen.)
- NICO : Word nu eens niet zo kwaad ! Deze spullen lagen naast de bierbak.
- BERT : Precies ! Dat zijn mijn cadeautjes en jij hebt ze gepikt. Dat kost je een verslag.
- MIEKE : Rustig, Bert ! Nico wilde enkel een grapje maken.
- BERT : Een erg misplaatst grapje dan wel. (Hij gritst de spullen uit Nico's handen en verdwijnt in het magazijn.)
- GERWALD: Die zien we vanavond niet meer terug.

- NICO : Dat komt dan goed uit. In dat geval kunnen wij naar de Scorpions in plaats van hier met onze papa Kerstmis te vieren.
- GERWALD: En met ons mama ! (Hij pakt Mieke even vast, maar zij wijst hem af.)
- MIEKE : Ik denk dat die geschenkjes voor ons bedoeld waren. (Willy gaat naar het magazijn.)
- NICO : Hé, super, waar ga je naartoe ?
- GERWALD: Ik denk dat hij Bert wat gaat troosten.
- NICO : Daar zal veel van komen. Voor die iets gezegd heeft, ben jij al afgezwaaid.
- GERWALD: Waarom zou Willy zo stil zijn. Ik heb lang gedacht dat hij niet eens kon praten.
- MIEKE : Dan had het leger hem toch niet goedgekeurd !
- NICO : Hoe is den Bobbel hier dan binnen geraakt ?
- GERWALD: Ik kan toch praten.
- NICO : Ja, maar dat is alles.
- GERWALD: Zou hij misschien ziek zijn ?
- MIEKE : Dan is hij al ziek sinds hij hier toekwam. In al die tijd dat hij hier is, heb ik hem hooguit vijf woorden horen zeggen.
- NICO : Hij heeft daarnet samen met mij "DEMOB" geroepen ... euh ... gezegd. Ik heb het zelf gehoord.
- MIEKE : Ik had nooit gedacht dat hij ooit "DEMOB" zou roepen. Na al zijn desertiepogingen mag hij nog vroeg afzwaaien, vind ik.
- GERWALD: Hoelang zit hij hier al ?
- MIEKE : Sinds vorig jaar. Als hij in januari afzwaait, heeft hij er bijna twee jaar opzitten, denk ik.
- GERWALD: Dan moet hij toch wel met serieuze problemen zitten. Deserteren doe je toch niet zomaar.
- NICO : Volgens mij is Willy gestoord. Dat is gewoon een zot. Ze hadden hem al veel langer moeten laten gaan. Hier moet hij maar met zijn voeten laten rammelen. Daar is hij toch niets mee vooruit. Als je drie keer deserteert, dan is er toch iets mis, hé ! Zo iemand moeten ze maar onmiddellijk afkeuren.
- GERWALD: Dan bolt toch iedereen het drie keer af ?
- NICO : Vergeet het ! Als je een paar dagen in Neheim bij de Muppets in het cachot hebt gezeten, dan zal je wel anders piepen.
- GERWALD: Heb jij dat al meegemaakt ?
- NICO : Nee, maar den Helsen heeft mij dat allemaal verteld nadat hij de kantine in brand had gestoken. Ze hebben hem daar toen veertien dagen gehouden. Als je daar niet bekennt, dan martelen ze je tot je spreekt. Daarna heeft hij nog twee maanden na zijn klas kunnen doen.
- GERWALD: Misschien hebben ze dat met Willy ook gedaan. Hij wil misschien wel spreken, maar hij kan het niet meer.
- NICO : Ze hebben daar zeker zijn tong uitgetrokken.

- MIEKE : Oh, dat is spijtig. Ik had zo graag zijn tong eens "ergens" gevoeld.
- GERWALD: Ik heb al eens gehoord dat ze in Neheim ook alle homofielen steken.
- NICO : Natuurlijk, je denkt toch niet dat ze die los laten lopen tussen de rest. Ze steken die allemaal samen in een kazerne bij de Muppets. Als ze u daar naartoe sturen, dan word je gepakt door honderd man. De meeste MP's zijn zelf homofielen. Volgens mij hebben ze Willy daar langs alle kanten gepakt en hij is er zot van geworden.
- GERWALD: Misschien is hij zelf wel homo geworden ?
- MIEKE : Oh, dat is nog spijtiger.
- NICO : Het zou best kunnen. Heb je al eens gezien hoe groot zijn handen zijn ?
- GERWALD: Hoe bedoel je ?
- NICO : Weet jij dan niet dat alle homofielen grote handen hebben ?
- GERWALD: Nee !
- NICO : Nee ? Wel, ik zal u eens een truc leren hoe je kan zien of iemand homofiel is. Als uw hand van pois tot vingertoppen groter is dan uw gezicht dan ben je homofiel.
- GERWALD: Echt ?
- NICO : Natuurlijk ! Probeer maar ! Leg uw hand op uw gezicht. Zorg ervoor dat je kin en het begin van je hand gelijk liggen. Wacht, ik zal wat helpen. (Nico slaat op Gerwalds hand.)
- GERWALD: Au, zot !
- NICO : Haha, gebobbelde platneus ! Je hebt je weer laten vangen. Nu is al de etter eindelijk uit die bobbels gespat.
- MIEKE: Je moet nog veel leren, hé pisser !
- GERWALD: 't Was een goei grap, maar 't doet wel wat pijn.
- MIEKE : Een echt soldaat kan daar tegen !
- NICO : Zeg, maar nu zit die homofiel bij Bert. Daarom blijven ze zo lang weg.
- GERWALD: Is Bert ook homofiel ?
- MIEKE : Natuurlijk, zijn handen al eens gezien ?
- GERWALD: Nee, serieus !
- NICO : Ik weet het niet. Probeer het eens.
- GERWALD: Allé, zou zijn lief dat weten ?
- MIEKE : Ik heb medelijden met Bert. Hij meent het vaak goed met jullie. Hij heeft met Kerstmis tenminste aan cadeautjes voor ons gedacht.
- NICO : Een pakje zakdoeken en een stomme kaars ! Waarom geen stiften of een doosje eierdopjes voor mijn uitzet ? En waarschijnlijk mocht je je pakje maar opendoen als je de stoelendans gewonnen had !
- (Willy komt terug op. Hij drinkt een flesje bier en zet zich terug op zijn vast plekje, ergens in een hoek.)

- NICO : Wie we hier hebben. Was het plezant, Willy ? (Willy haalt zijn schouders op.)
- NICO : Hij weet het niet. Hij is waarschijnlijk meer gewoon.
- MIEKE : Willy, wat doet Bert daar in het magazijn ? (Willy lacht.)
- NICO : Volgens mij is hij zijn verdriet gaan verdrinken en begraaft hij nu zijn kerstcadeautjes. Spijtig, het kerstfeestje zal niet door kunnen gaan.
- MIEKE : Kun jij nu nooit even ernstig zijn ?
- NICO : Jawel hoor, we vertrekken onmiddellijk naar de Scorpions alvorens de schoolmeester terugkomt en ons plezier bederft.
- MIEKE : Zouden we dat wel doen ?
- NICO : (Hij pakt Mieke vast.) Natuurlijk ! Als je zin hebt in een lekker heet avondje, dan is er maar één adres.
- GERWALD: (Plechtig) De Scorpions ! (Hij pakt Mieke ook vast.) Ik sla geen enkele slow met jou over.
- MIEKE : (Ze wringt zich los.) Ik ga alleen mee als Bert meegaat.
- NICO : Bert ! Bert ! Hij gedraagt zich als de heilige Jozef. Ik heb liever de geilige maagd Mieke. (Hij pakt haar weer vast.)
- MIEKE : Jullie hebben me gehoord : alleen als Bert gaat, ga ik ook.
- NICO : Dan kunnen we het vergeten. Hij wil hier blijven en een kerstfeestje bouwen.
- MIEKE : Dan doen we dat. Waarom maken we het hier niet gezellig ?
- NICO : Wat ben jij van gedacht veranderd. Gisteren wilde je uit alle macht met ons gaan dansen in de Scorpions. (Hij pakt haar vast en doet enkele danspasjes met haar tot ze zich losrukt.)
- GERWALD: Misschien heeft ons Mieke wel gelijk. We vieren maar één keer Kerstmis in het leger. Waarom dan niet gezellig met elkaar ? Ik weet nog toen ik in de lagere school zat ...
- NICO : Dat is het 'm juist : we zitten hier in het leger, niet in de lagere school.
- (Op dat moment komt Bert op. Hij is uit zijn humeur. Hij slaat bijvoorbeeld met de deuren en schopt tegen alles wat voor zijn voeten komt.)
- MIEKE : Dag, Bert ! (Bert zegt niets, hij haalt enkel zijn schouders op. Hij wil afgaan. Mieke doet teken naar Nico. Deze snijdt hem de pas af. Hij houdt hem tegen.)
- BERT : Poten van mijn lijf !
- NICO : Sorry van daarstraks, het was als grapje bedoeld.
- BERT : Een erg misplaatst grapje dan. Jullie denken dat jullie alles mogen. (Hij grijpt Nico bij zijn keel.) Vroeg of laat gaan jij en Gerwald eens van mij verschieten. Ik ben tot veel in staat, als jullie dat maar weten.

MIEKE : Kalmaan, mannen, als jullie zo doorgaan hebben we straks allemaal last met de officier van wacht.

GERWALD: Die trut ! Daar heb ik geen schrik van. Die zal geen verslag schrijven, want ze kan niet eens schrijven.

BERT : Dat kan jij niet weten, want jij kan niet lezen.
(Tot Nico) Ik had niet gedacht dat jullie hier nog zouden zijn. Jullie wilden toch gaan fuiven ? Of zijn jullie al terug ? (Tot Nico) Had je soms geen aantrek met je stinkende adem ?
(Gerwald lacht even.)

BERT : En zwijg jij, Bobbel !

GERWALD: Rustig, hé tweelatterke, je spreekt tegen een super.

BERT : Een super ? Jij blijft pisser !

GERWALD: Ik ben geen pisser meer.

BERT : Een beddepisser zal je nochtans altijd blijven.

NICO : Daarom draait hij zijn matras zo dikwijls om.

GERWALD: Ik doe wat ik wil !

NICO : Fout, Bobbel, jij doet wat ik wil en dat is ... de supergroet. (Hij grijpt Gerwald in zijn nek en laat hem zijn schoenen kussen.) Ik luister, Gerwald !

GERWALD: 't Is al goed ! Ik groet u, edele super. Ik ben een domme pisser, zelfs niet goed genoeg om uw schoenen te kussen.

NICO : Goed, Bobbel, goed zo !

BERT : Is de vertoning eindelijk voorbij ?

MIEKE : (Ze gaat naar Bert en draait wat rond hem.) Ik heb gehoord dat jij een kerstfeestje wou organiseren ?

BERT : Dat hoeft voor mij niet meer. Het enige wat ik hier kan is vechten tegen de BIERkaai.

MIEKE : Weet je wat : laat hen naar de Scorpions gaan. Dan maken wij er hier onder ons beidjes een gezellig feestje van. (Ze versiert hem wat.)

NICO : (Hij begrijpt de hint.) Denk maar niet dat we jullie alleen achterlaten. Jullie zijn in staat om kleine korporeaaltjes te maken.

MIEKE : Laat ons het feestje beginnen met een pintje, om het terug goed te maken. Mag het, Bert ?

BERT : (Terug wat rustiger) Je weet de bakken staan.

NICO : Willy, dat is een klusje voor jou. (Willy af om bak te halen.) Een pintje als aperitief slaan we niet af.

MIEKE : Zeg, waarom blijven we toch niet allemaal gezellig hier ?

GERWALD: En gisteren wilde jij uit alle macht met ons gaan dansen ?

MIEKE : Dat was gisteren !

NICO : Begrijp je het dan niet, Bobbel ? Mieke en Bert, dat zijn twee handen op één buik. Rara, op welk deel van de buik ?

BERT : Mij hoeven jullie geen plezier te doen.

MIEKE : We zoeken op de radio een programma met sfeermuziek en we maken er een ongelooflijke kerst van.

GERWALD: Wacht, ik haal mijn radio in de refter.

(Terwijl Gerwald afgaat, komt Willy met het bier op. Boven op de bak ligt een pak, verpakt in het gekende bruin papier. Tijdens het gesprek opent Willy de flesjes en deelt ze aan iedereen uit. De bierflesjes moeten wel echt zijn, de inhoud niet. Als de kroonkurkjes er maar terug netjes opgeplaatst werden... Het is de bedoeling dat er tegen een hoog tempo gedronken wordt. In de tekst staat niet meer wanneer er precies gedronken moet worden. De acteurs bepalen hun eigen tempo. Op het einde van het eerste bedrijf zouden de meeste personages vier tot vijf pintjes moeten geledigd hebben. Ze zijn niet echt dronken. Hun spanningen zijn wel weggevallen en ze durven meer, ook al zitten ze in het leger.)

BERT : (geraakt terug in zijn humeur) Voor één keer mag je, maar niet te hard, want anders krijgen we last met de officier van wacht.

NICO : Met onze supertrut !

BERT : Een beetje respect voor je oversten. Chef Masseur heeft tenslotte vier strepen, maar ... nog veel meer streken. (Gerwald terug op.)

MIEKE : Streken heeft ze inderdaad, maar ze is hier zeker niet de strengste.

NICO : Dat kan zijn. De manier waarop Masseur die strepen verdiend heeft, is anders een verhaal apart.

GERWALD: Wat is er dan gebeurd ?

NICO : Chef Masseur is als korporaal op manoeuvres ooit in de slaapzak van kolonel Bouvier betrapt. Hij beet zich echt in haar vast.

GERWALD: Was je erbij ?

NICO : Nee, want het is al lang geleden gebeurd, maar het wordt nog altijd rondverteld.

GERWALD: En wat deden Masseur en Bouvier dan ?

MIEKE : Weet je dat echt niet ?

BERT : Samen blaffen en klein Masseurkes maken, zenne.

NICO : Kolonel Bouvier met Masseur in een slaapzak. Dat had ik willen zien.

BERT : Wat is er daarna met Masseur gebeurd ?

MIEKE : Daarna werd ze een paar keer bevorderd. En nu is Christine Masseur eerste sergeant.

NICO : Nu weet je hoe je het moet doen, hé Mieke ?

MIEKE : Dan zal het toch een knappe kolonel moeten zijn.

BERT : Die vind je nooit ! Om kolonel te worden moet je bij voorbaat oud, lelijk en corrupt zijn.

GERWALD: Als ik nu eens kolonel zou worden ?

NICO : Dat zou nog eens iets voor u zijn : lelijk ben je al en oud kan je worden.

BERT : Corrupt is niet hetzelfde als onnozel of dom, Gerwald. Maar misschien kan je dat ook nog worden.

NICO : Toch is het leger wel iets voor u, Gerwald. Je gaat toch bijtekenen ?

GERWALD: Bijtekenen ? Ge zijt zot, zeker ?